

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorum

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XXIX. Praeceptum Ludovici Pij Imperatoris pro monasterio sancti Hilarij in
dioecesi Carcassonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

Et quandoquidem divina vocatione supradictus Abbas vel successores ejus de hac luce migraverint, quandiu ipsi monachi inter se tales invenire poterint qui ipsam congregationem secundum regulam sancti Benedicti regere valeant, per hanc nostram auctoritatem & consensum licentiam habeant eligendi Abbates; quatenus ipsos monachos, qui ibidem Deo famulantur, pro nobis & conjuge proleque nostra atque stabilitate totius imperij nostri à Deo nobis concessi, ejusque clementissima miseratione per immensum conservandi, Domini immensam clementiam jugiter exorare delectet. Hanc itaque auctoritatem, ut plenior in Dei nomine obtineat vigorem, & à fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ & nostris verius credatur & diligentius conservetur, manu propria subter firmavimus & anuli nostri impressione signari jussimus.

Signum Ludovici serenissimi Imperatoris.

Dutandus Diaconus ad vicem Helifachar recognovit.

Datum VI. Idus Decembris anno Christo propitio secundo imperij Domini Ludovici piissimi Augusti, Indictione octava.

Actum Aquilgrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXIX.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro monasterio sancti Hilarii in diocesi Carcassonensi.

Ex archi-
vo S. Hilarij.

IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi. Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus. Si erga loca divinis cultibus mancipata propter amorem Dei ejusque in eisdem locis sibi famulantes beneficia oportuna largimur, præmium nobis apud Dominum æternæ remunerationis rependi non diffidimus. Idcirco noverit sagacitas seu utilitas omnium fidelium nostrorum tam præsentium quam & futurorum quoniam vir venerabilis Monnellus Abba ex monasterio sancti Hilarij, quod est situm in pago Carcassonense super rivum qui dicitur Leuchus, constructum in honore sancti Saturnini martyris, ubi etiam prædictus sanctus Hilarius confessor corpore requiescit, ad nostram accedens clementiam, detulit obtutibus nostris quandam auctoritatem Domini & genitoris nostri Karoli bonæ memoriæ piissimi Augusti, in qua continebatur insertum qualiter idem genitor noster ipsum monasterium ad deprecationem prædecessoris sui Nampionis Abbatis sub suo suscepisset mundeburdo vel defensione, videlicet ut monachi in eodem monasterio commorantes cum omnibus rebus eorum quietè vivere absque alicujus infestatione licuisset. Pro firmitatis namque studio postulavit nobis prædictus Monellus Abba ut etiam monasterium cum cellulis sibi subiectis, quæ nuncupatur Garelianus, & alia quæ nuncupatur sancti Martini, & villam juxta ipsum monasterium quæ vocatur Salas, ubi est Ecclesia constructa in honore sanctæ Mariæ semper virginis, quam & nos eidem monasterio concessimus,

Tom. II.

cum adjacentis vel terminis prædictorum locorum, sub nostra contineremus defensione & immunitatis tuitione. Cujus præcibus ob amorem Dei & reverentiam divini cultus libenter aures accomodare placuit, & hoc nostræ auctoritatis præceptum immunitatis atque tuitionis gratiam fieri decernimus, per quam præcipimus atque jubemus ut nullus iudex publicus vel quilibet ex judiciaria potestate in Ecclesias aut loca vel agros seu reliquas possessiones prædicti monasterij, quas moderno tempore justè & rationabiliter possidet, vel quæ etiam deinceps in jure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augeri, ad causas audiendas, vel freda exigenda, aut mansiones vel paratas faciendas, aut fidejussores tollendos, aut homines ipsius monasterij tam ingeniosos quam & servos super ipsius terram commanentes injustè distringendos, nec ullas redibitiones aut illicitas occasiones requirendas, nostris & futuris temporibus ingredi audeat, vel ea quæ supra memorata sunt penitus exigere præsumat, & quicquid de rebus præfati monasterij fisco sperate poterit, totum nos pro æterna remuneratione præfati monasterio concedimus, ut in alimonia pauperum & stipendia monachorum ibidem Deo famulantium perpetuò proficiat in augmentum. Et quandoquidem divina vocatione supradictus Abba vel successores ejus de hac luce migraverint, quandiu ipsi monachi inter se tales invenire poterint qui ipsam congregationem secundum regulam sancti Benedicti regere valeant, per hanc nostram auctoritatem & consensum licentiam habeant eligendi Abbates; quatenus ipsos monachos, qui ibidem Deo famulantur, pro nobis & conjuge proleque nostra atque stabilitate totius imperij nostri à Deo nobis concessi, ejusque clementissima miseratione per immensum conservandi, Domini immensam clementiam jugiter exorare delectet. Hanc itaque auctoritatem, ut plenior in Dei nomine obtineat vigorem & à fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ & nostris verius credatur & diligentius observetur, manu propria subter firmavimus & anuli nostri impressione signari jussimus.

XXX.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro Ecclesia Aurelianensi.

IN nomine Domini & salvatoris nostri Iesu Christi. Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus. Si liberalitatis nostræ munere locis Deo dicatis quiddam conferimus beneficij, & necessitates ecclesiasticas ad petitiones sacerdotum nostro relevamus juvamine, atque imperiali tuemur munimine, id nobis & ad mortalem vitam temporaliter transigendam & ad æternam feliciter obtinendam profuturum liquido credimus. Noverit interea sagacitas seu utilitas omnium fidelium sanctæ Dei Ecclesiæ nostrorumque tam præsentium quam & futurorum quia vir venerabilis Theodulfus Aurelianensis Ecclesiæ Archiepiscopus obtulit obtutibus nostris auctoritatem Domini & genitoris nostri

Ex char-
tulario Ec-
clesiæ Au-
relianensis.

VVuu